

21/05/2019

Богословија у Крки: „Владике је многе дала, игумане, свештенике, и тако ће, Богу хвала, наставити у векове...”

Генерација 1971. из Богословије Света три Јерарха у Крки прославила 48 година од завршетка школовања

На дан Праведног Јова, 19. маја 2019. године, у цркви Светог апостола Матеја светом Литургијом началствовао је Епископ сремски г. Василије у молитвеном присуству школских другова, Епископа бањалучког г. Јефрема и канадског г. Митрофана. Саслуживали су протојереји-ставрофори Живорад Павловић, Михаило Марјанац и Петар Јованчевић; старешина цркве Светог апостола Матеја, отац Слободан Чавка, као и протођакони Слободан Вујасиновић и Радојица Жагран.

Током торжествене Литургије празничну проповед произнео је Епископ канадски г. Митрофан: -Христос васкрсе! Ваша Преосвештенства, високопречасни и часни оци, драга браћо и сестре. Чули сте данашње свето Јеванђеље, а ја хоћу само да се надовежем на две ствари. Прва је: Господе, немам човека; друга је: Иди, не греси. Једног великог лекара, хришћанина, упитали су која је највећа болест данашњег времена, да ли рак, да ли можда срчани удар, или друге неке болести, а лекар је одговорио: највећа болест савременог човечанства јесте усамљеност. Људи не маре једни за друге. То је стварност. Отиђите у старачке домове, па ћете видети колико има мајки које ће се пожалити да их синови и кћерке нису посетили, а ни пријатељи, кумови, ни родбина ни познаници. Отиђите у сиротишта, па ћете видети колико их обилазимо. Довољно је видети само овде у Звечанско у Београду,, па ћемо видети колико има деце напуштене. Погледајте велике градове Њујорк, Лос Анђелес, Чикаго... а да не говоримо и о нашем Београду. Видећемо колико дечице напуштене има и да на улици живе. Отиђите у болнице па ћете видети колико има напуштених и немоћних који чекају макар неког да им каже Добар дан, Помози Бог или Како си.

-Данашње Јеванђеље истина говори о човеку који је био 38 година болестан и који је рекао: Немам човека, а није знао да има човека, боље речено Богочовека, безгрешног и свемоћног – Господа Исуса Христа. Господ му се није одмах открио већ му је рекао да узме одар свој и крене. Човек је то учинио, поверовао је у Господа нашег. Када поверујемо у Господа, онда ћемо доћи до правог познања наше грешности и знати да је Он једини који нас може исцелити од душевних и телесних немоћи и опростити нам сагрешења наша. Зато, драга браћо и сестре, било када да смо у невољи, не заборавимо да имамо Бога уза се. Не заборавимо да имамо свете и праведне људе и жене који се увек Богу моле за нас, као што је данас Свети страдални и праведни Јов, који је можда најочигледнији пример страдања, али и трпљења. Праведни Јов је изрекао ону дивну мисао: Знао да је жив мој Искупитељ и да ћу у последњи дан стати над прахом, очи моје видеће Бога, а не очи другога, беседио је Владика и додао:

-Имамо и нашега Светог Саву чији спомен данас празнујемо. Учио нас је да идемо путем Христовим, да идемо путем Богочовека. Нека би дао Бог да сви који смо данас дошли, дођемо до личног познања себе и својих душевних и телесних немоћи, и да увек прибегнемо Богу. Да молимо опроштај сагрешења наших , као што се молимо у дивној молитви коју нам је Господ оставио: ...И опрости нам дугове наше, као што и ми опраштамо дужницима својим. Теби нека је слава Боже, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Благоверни народ Сурчина је имао особиту част да угости генерацију 1971. из Богословије Света Три Јерарха у Крки. Било је лепо видети како окупљени школски другови, уз служавшче проте Живорада Павловића, Михаила Марјанца и Петра Јованчевића, протојереји-ставрофори Крстан Дубравац (некадашњи професор Карловачке богословије), Мирко Шипка из Суботице, Лука Босанац (Епархија славонска), проте Гојко Шуваја и Милорад Ановић из Баната, Илија Проле из Бачког Јарка, заједно са вернима узносе молитве Господу.

Песме славе и хвале Господу појао је Мешовити хор Свети Роман Слаткопојац при храму Светог апостола Павла у Петроварадину. За певницом, којом је руководио проф. Карловачке богословије г. Никола Ерцег, појали су свештенослужитељи.

После Божанске Литургије обратио се домаћин сабрања Епископ сремски

Василије:

-Прошло је 48 година од завршетка нашег школовања у Крчкој богословији Света Три Јерарха. Желео сам да се окупимо, ми колико нас је остало, овде у овоме новом и величанственом храму, да се помолимо Богу заједно са вама и да узнесемо Господу благодарност за све оно што нам је дао, да благодаримо за снагу и моћ, здравље и љубав са својим народом на свим просторима где моја браћа, Преосвећене владике Митрофан и Јефрем, и сви наши свештенослужитељи који су данас овде, дејствују, као што то чинимо и ми на подручју Епархије сремске.

Несвакидашњем литургијском сабрању и јединственом школском часу присуствовали су архијерејски намесник земунски протојереј-ставрофор Слободан Радојчић, протојереји Душко Ђеорђевић и Страхинја Голијан, пароси сурчински; свештенослужитељи Мирослав Вујић из Епархије банатске, Јеремија Старовлах из Архиепископије београдско-карловачке, ктитори и приложници, сарадници и пријатељи цркве Светог апостола Матеја.

После Литургије, радост је настављена у окриљу храма који је у даљој изградњи. Продужено литургијско сабрање било је прожето разговором и сећањем на школске дане у Крчкој богословији чија се химна разлегла из грла присутних:

Најстарија српска школа Три Јерарха по имену
одолева вековима времену и невремену.

Четири века ту се уче православни богослови
не гаси се никад свећа коју Господ благослови.

Владике је многе дала, игумане, свештенике,
и тако ће, Богу хвала, наставити у векове.

Све док река Крка тече, док се земља – земљом зове,
одгајаће Три Јерарха православне богослове.

Верни су имали прилику да поздраве отачаствене архијереје наше Свете Цркве и свештенослужитеље из далека. За своју генерацију, домаћин, Епископ сремски г. Василије уприличио је свечани ручак. Свештенство архијерејског намесништва земунског потрудило се да у свему буде достојно и службе и гостопримства.

spc.rs